

er paa den anden Side erkjendt, og den høit-ærede Minister har ved at tiltræde forskjellige Forslag, sigtende til at komme enkelte Byer eller Districter til Hjælp, ligesom ogsaa ved Udtalelser, godkjendt den Anskuelse, at Byrden paa sine Steder kunde blive saa trykkende, at det maatte kunne blive nødvendigt at afhjælpe den tilstedekommande Ulighed. — Jeg skal tillade mig at betegne saadanne Egne af Landet, som jeg anseer for at være særdeles uheldigt stillede, og som ville blive det endnu mere, naar nærværende Lovforslag bliver til Lov. Det er under Sagens Behandling anført, at Staten i sin Tid havde overtaget Omsorgen for Hovedlandeveiene, for at tilvejebringe en ligelig Fordeeling af Byrden. Jeg troer ikke, dette er udtømmende eller correct. Jeg betragter Forholdet saaledes, at, imedens Omsorgen for den locale Færdsel kunde overlades til de locale Myndigheder, maatte Udviklingen af det store gennemgaaende Vei-system baade paa Grund af sin Vigtighed og efter sin Natur være et Statsanliggende, og kunde ikke overlades til de locale Myndigheder, som fra et indskrænket Omraade ikke kunde overse eller bedømme alle de fornødne Hensyn. Derfor behøvede Staten under sit umiddelbare Tilsyn og Bestyrelse de store gennemgaaende Landveislignier, og den varetog derigennem Omsorgen for et stort og vigtigt Statsanliggende, nemlig den store og almindelige Samfærdsel. Jernbanerne ere nu traadte i Landeveienes Sted, og den Omsorg for Samfærdselen, som Staten tidligere udøvede gennem Landeveiene, udøver den nu gennem Jernbanerne, og det er først, efterat disse have udbredt sig over de betydeligste Strækninger af Landet, eller denne deres Udbredelse i alt Fald er i nær Udfigt, at man har kunnet fride til at overlade Landeveiene til de locale Myndigheders Omsorg. Men, dersom dette forholder sig saaledes, maa det erkjendes, at de Egne af Landet, som endnu ere langt fjernede fra Jernbanerne, og som derved allerede forud ere uheldigt stillede, blive det endnu mere derved, at de nu blive, saa at sige, overladte til sig selv, idet Staten unddrager dem den Omsorg, som den tidligere udøvede gennem Hovedlandeveiene og nu øver gennem Jernbanerne paa de Steder, hvor saadanne ere anlagte. Den Ulighed

i Bilskaar, som derved fremkommer, vil ikke kunne udflyttes derved, at man estergiver disse Districter nogle Løstunde Rigsdaler af deres resterende Gjæld, men jeg troer at burde udtale, at disse uheldigt stillede Districter — og jeg sigter her fornemmelig til det nordlige og vestlige Jylland og det østlige og sydlige Sjælland, — maae have begrundet Haab om, at Regjeringen vil gjenoptage dem under sin Omsorg ved, saasnart Omstændighederne tillade det, at inddrage ogsaa dem under Jernbaneforbindelserne.

Wijsfeldt: Jeg haaber kun, at denne Anmodning til den ærede Minister maa blive anseet som ogsaa gjældende med Hensyn til Maribo Amt.

Indenrigsministeren: Det er vistnok fra alle Sider erkjendt, at Jernbanerne nu og for Fremtiden maae løse den Opgave, som man i tidligere Tid har ventet løst gennem Statsveisystemet. Men medens det allerede under Forhandlingerne her i Thinget flere Gange har været fremhævet, hvor uligeligt Statsveiene have været fordeelte her i Landet, saa troer jeg, at det, naar der bliver Spørgsmaal om at faae det nye Communicationsmiddel, Jernbanerne, nogenlunde ligeligt fordeelt, saaledes at alle Landets Egne i samme Grad komme til at nyde Godt af dem, vil vise sig at være endnu vanskeligere at opnaae en ligelig Fordeeling, end det var med Hensyn til Veiene. Jeg troer imidlertid dristigt at kunne paastaae, at man allerede for længere Tid siden har havt Diet aabent for Nødvendigheden af, at Staten maatte anstrenge sig for at skaffe de mindre begunstigede Egne af Landet det nævnte Communicationsmiddel, som de mere begunstigede Egne allerede vare i Besiddelse af.

Rettelser.

Sp. 3565, Lin. 16—17: „idet Amsraadene da ville benytte sig af den Ret, der er givet dem i § 44.“ læs: „idet Amsraadene da ikke ville benytte sig af den Ret, der er givet dem i § 49.“